

นิทาน ผจญ ปักษิณ

宝座顶之碧

ละครตามท้องฟ้า
ละครบนฟ้าท้องฟ้า

winwin

นิยาย ยโส ปัสสัณ

宝
产
顶
之
碧

winwin

มนุษย์สร้างคำพูดขึ้นมา ชีตเขียนถ้อยคำลงบนแผ่นดินเหนียว ผืนหนัง ไม้ไผ่ และ
กระดองเต่า...

การค้นพบกระดาษและการพิมพ์ ทำให้หนังสือมีรูปลักษณ์ที่พกพาได้สะดวก
และเผยแพร่ไปในวงกว้างอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ การพิมพ์
ช่วยสถาปนาภาษาของแต่ละชาติให้มั่นคง ช่วยให้ภาษาของสามัญชนแพร่หลาย ทำให้
คนอ่านออกเขียนได้เพิ่มสูงขึ้น และขยายวงกว้างออกไปนอกวงผู้นำและนักบวช

และแท้จริงแล้ว การพิมพ์หนังสือคือการเปลี่ยนแปลงอย่างถึงรากถึงโคน
ทั้งทางความคิดและสังคม

มัดใจไว้ด้วยรัก

ลำดับที่ 220

หยกยอดบัลลังก์

โดย winwin

พิมพ์ครั้งแรก : กรกฎาคม 2561

ราคา 195 บาท

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือหรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อสร้างฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

ISBN 978-616-00-3392-8

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร : อุมพร สกุลบัณฑิต วสันต์ พร้อมเมธีธรรมาธิ
หัวหน้ากองบรรณาธิการสำนักพิมพ์ : สุชาดา ใจสุข ครันยรัชต์ เสี่ยงไกรเวช
บรรณาธิการเล่ม : วิไลวรรณ ไยดี พิสุทธิอักษร : สุวิชา สุชีวลุย์
ออกแบบปก : กฤษณา รอดหลง จัดรูปเล่ม : โยษิตา กรกิจเจริญ
พิมพ์ที่ : บริษัทเฮลโลการพิมพ์ (1988) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสตาพอร์นบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการอำนวยการ : วรพันธ์ โลภิตสถาพร รองกรรมการผู้จัดการ : ดร. สุภัคชญา โลภิตสถาพร

ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ/บรรณาธิการบริหาร : เลติญา โลภิตสถาพร

ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิกษะไชย ผู้จัดการฝ่ายสื่อสารองค์กรและกิจการ : ณุญชฌ์ สมฤทธิ์

บรรณาธิการสร้างสรรค์ : พัชรี แต้แดงเพชร หัวหน้ากองบรรณาธิการคัดสรรนวนิยาย : พัชราพร บุญส่ง

หัวหน้าหน่วยประชาสัมพันธ์ : อารีนา ศิริบุญ

ที่ปรึกษาด้านบรรณาธิการ

รศ. ประพนธ์ เรืองณรงค์

สตาพอร์นบุ๊คส์

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย บริษัทสตาพอร์นบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0 2940 3855-6 โทรสาร 0 2940 3970

กองบรรณาธิการ : spbbooks@hotmail.com ฝ่ายสำนักงาน : info@satapornbooks.com

กองบรรณาธิการคัดสรรต้นฉบับ : satapornbooks.editor@gmail.com

www.satapornbooks.com

หากท่านผู้อ่านพบหนังสือไม่ได้มาตรฐาน เช่น หน้ากระดาษล้นกัน หน้าขาดหาย การเข้าเล่มไม่สมบูรณ์

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนหนังสือเล่มใหม่ให้ท่าน โปรดติดต่อและส่งหนังสือคืน

หรือมระบายละเอียดการชำรุดไปตามที่อยู่ด้านบน หรือโทร. 0 2940 3855-6 ต่อ 21, 54, 56

สำนักพิมพ์นี้เป็นสมาชิกสมาคม
ผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือ
แห่งประเทศไทย

Printed on Green Read Paper
www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำนักเขียน

หยกยอดบัลลังก์ เป็นนิยายจีนโบราณเรื่องแรกที่ผมเขียนได้ลองเขียนหลังจากจมอยู่กับกองนิยายแปลจีนมาได้อัศจรรย์ๆ ก็เลยเกิดความรู้สึกอยากจะเขียนแนวนี้ดูบ้าง ต้องขอขอบคุณสำนักพิมพ์บรินซ์สที่ได้อัศจรรย์นิยายเรื่องนี้ออกมาเป็นรูปเล่มส่งถึงมือผู้อ่าน และขอบคุณกองบรรณาธิการที่ช่วยดูแลและขัดเกลาต้นฉบับให้ออกมาสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยค่ะ

เนื่องจากผู้เขียนเพิ่งลองเขียนนิยายแนวนี้เป็นครั้งแรก หากมีข้อผิดพลาดประการใดก็ต้องขออภัยไว้ล่วงหน้าด้วยนะคะ หวังว่า **หยกยอดบัลลังก์** จะสร้างความสุข ความสนุกสนาน และรอยยิ้มให้แก่ผู้อ่าน เหมือนที่ผู้เขียนได้รับความรู้สึกนั้นยามที่เขียนเช่นกัน

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณทุกท่านที่สนับสนุนและติดตามผลงานของ win-win เสมอมา และหวังว่านิยายของ winwin จะเป็นอีกหนึ่งรอยยิ้มสำหรับผู้อ่านในวันที่ยากผ่านคลายจากความเหน็ดเหนื่อย ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้ความรักและอยู่เคียงข้างกันเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อนรักที่ให้คำปรึกษาและรับฟังมาโดยตลอด และขอบคุณหลานชายที่น่ารักทั้งสองที่มาเติมเต็มเสียงหัวเราะและความสุขให้แก่ครอบครัวของเรา

ผู้อ่านทุกท่านสามารถติดตามผลงานและพูดคุยกับผู้เขียนได้ที่ www.facebook.com/winwin.jaipat/ ค่ะ

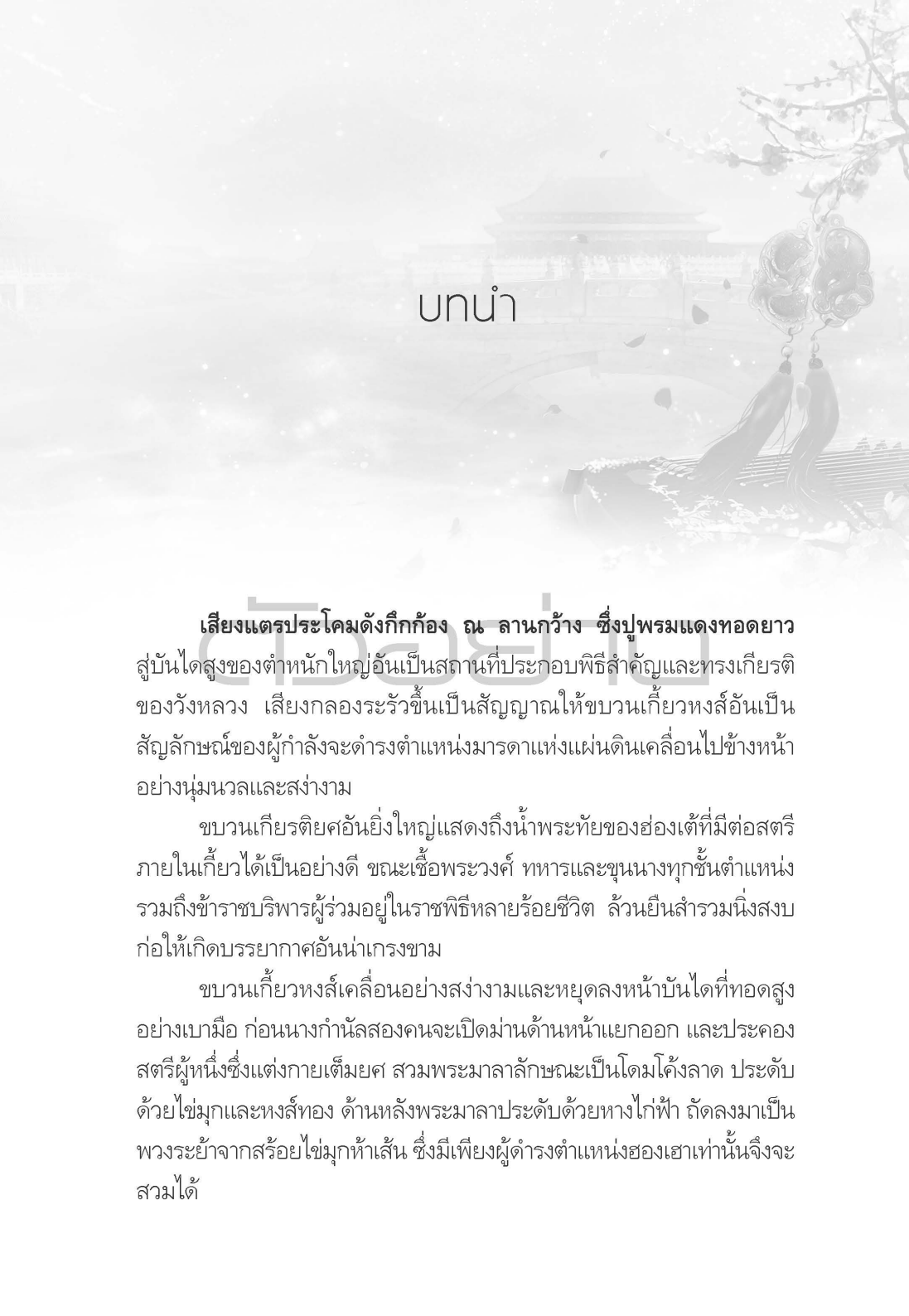
winwin

ตัวอย่าง

ຕົວຂຽນ

“หนังสือและการอ่านคือชุมพลแห่งความคิดสร้างสรรค์”

บทนำ

เสียงแตรประโคมดังกึกก้อง ณ ลานกว้าง ซึ่งปูพรมแดงทอดยาว
สู่บันไดสูงของตำหนักใหญ่อันเป็นสถานที่ประกอบพิธีสำคัญและทรงเกียรติ
ของวังหลวง เสียงกลองระร่ำขึ้นเป็นสัญญาณให้ขบวนเกี้ยวหงส์อันเป็น
สัญลักษณ์ของผู้กำลังจะดำรงตำแหน่งมารดาแห่งแผ่นดินเคลื่อนไปข้างหน้า
อย่างนุ่มนวลและสง่างาม

ขบวนเกี้ยวหงส์อันยิ่งใหญ่แสดงถึงน้ำพระทัยของฮ่องเต้ที่มีต่อสตรี
ภายในเกี้ยวได้เป็นอย่างดี ขณะเชื้อพระวงศ์ ทหารและขุนนางทุกชั้นตำแหน่ง
รวมถึงข้าราชการบริพารผู้ร่วมอยู่ในราชพิธีหลายร้อยชีวิต ล้วนยืนสำรวมนิ่งสงบ
ก่อให้เกิดบรรยากาศอันน่าเกรงขาม

ขบวนเกี้ยวหงส์เคลื่อนอย่างสง่างามและหยุดลงหน้าบันไดที่ทอดสูง
อย่างงามมือ ก่อนนางกำนัลสองคนจะเปิดม่านด้านหน้าแยกออก และประคอง
สตรีผู้หนึ่งซึ่งแต่งกายเต็มยศ สวมพระมาลาลักษณะเป็นโดมโค้งลาด ประดับ
ด้วยไข่มุกและหงส์ทอง ด้านหลังพระมาลาประดับด้วยหางไก่ฟ้า ถัดลงมาเป็น
พวงระย้าจากสร้อยไข่มุกทำเส้น ซึ่งมีเพียงผู้ดำรงตำแหน่งฮองเฮาเท่านั้นจึงจะ
สวมได้

ใบหน้าผุดผ่องของผู้ที่ก้าวลงมานั่งลงตามจับตา โดยเฉพาะดวงตากกลมโต ที่ระยิบดังดวงดาว ทว่ากิริยามองสง่าและองอาจกว่าสตรีทั่วไปนั้นกลับดึงดูดใจยิ่งกว่า และนั่นอาจเป็นเหตุผลว่าเหตุใดสตรีนางหนึ่งจึงสามารถชนะใจฮ่องเต้ ผู้ที่สืบต่อไปให้ชนรุ่นหลังได้จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ ในพระปรีชาสามารถและความคิดที่ก้าวไกลเกินกว่ากษัตริย์องค์ใด รวมถึงพระทัยที่แกร่งกร้าวและไม่เคยยอมอ่อนข้อให้ใคร นอกจาก...

การเคลื่อนไหวของฮ่องเต้ทำให้บุคลลน้อยใหญ่ในราชสำนักต่างลอบมองด้วยสีหน้าประหลาดใจ เมื่อเห็นฮ่องเต้ผู้มีสีหน้าเคร่งขรึมไปจนถึงวางเฉยเป็นนิจ ซึ่งควรจะคอยอยู่ในตำแหน่งสูงสุด ณ หน้าตำหนัก แต่เวลานี้กลับมาประทับคอยที่เชิงบันไดสูง แม้วรongsungสง่า พระพักตร์หล่อเหลาสะดุดตา ยังคงนั่งเฉย ทว่ายามพระเนตรคมปลาบทอดมองผู้ถูกประครองลงจากเกี้ยว ดวงตาสีนิลทรงอำนาจก็เปล่งแสงพราระยับด้วยความพอใจ

แม้จะเคยได้ยินข่าวลือจากฝ่ายในมาหนาหนาว่าฮ่องเต้โปรดปรานคุณหนูตระกูลไปผู้ไหนเหนือใคร เข้าวังเพียงไม่นานก็มีพระประสงค์แต่งตั้งขึ้นเป็นฮ่องเฮา ทั้งที่ชาติตระกูลของนางเป็นเพียงบุตรสาวของขุนนางระดับล่าง อีกทั้งนางยังเคยล่นาจาปฎิเสธตำแหน่งฮ่องเฮาต่อหน้าพระพักตร์อย่างไม่รู้ฟ้าสูงแผ่นดินต่ำอีกด้วย

แต่เมื่อมีขุนนางผู้เสียผลประโยชน์คิดอาศัยเรื่องนี้กล่าวหัตถ์ทหานการแต่งตั้งนางขึ้นเป็นฮ่องเฮา ฮ่องเต้ก็ทรงลงพระอาญาขุนนางผู้นั้นสถานหนัก อันเป็นการเชือดไก่ให้ลิงดู เหล่าขุนนางผู้คิดโต้แย้งจึงต่างปิดปากเงียบกริบ ในยุคสมัยที่ฮ่องเต้สามารถรวบรวมอำนาจยึดครองแผ่นดินได้เหล่าทั้งหมดไว้ในกำมือ โดยไม่ต้องพึ่งพียงอำนาจของใครเช่นนี้ แม้แต่ขุนนางผู้สร้างคุณูปการต่อแผ่นดินก็ไม่พอจะกล้าขัดพระประสงค์ โดยเฉพาะยังเรื่องนี้เป็นกิจของฝ่ายในไม่ใช่กิจของบ้านเมือง ใครอยากมีชีวิตไว้รับใช้ยังไม่ควรก้าวก่าย!

แม้ผู้เข้าร่วมพระราชพิธีจะสำรวมกิริยาก้มหน้ามองพื้น แต่ทุกสายตาดังลอบมองเหตุการณ์เบื้องหน้า เมื่อเห็นฮ่องเต้ขึ้นพระหัตถ์โปรดอริบสตรี

ตรงหน้าอย่างรอคอย ขณะสตรีที่เพิ่งก้าวลงจากเกี้ยวหงส์เงยหน้าขึ้นสบพระเนตร
อบอุ่นที่มองมา และรอยยิ้มที่เผยขึ้นของผู้ที่ยืนรอคอยก็ทำให้เหล่าขุนนาง
ที่เหลือบเห็นรีบก้มหน้าต่ำลงฉับพลัน เมื่อไม่คาดคิดว่าฮ่องเต้ผู้เคยมีแต่สีหน้า
เด็ดขาดเย็นชาจะแย้มพระสรวลได้ด้วย

ทว่าไป่หลูหลินผู้นี้กลับช่างบังอาจนัก ที่มีท่าทีลึนเลี้ยวอย่างเห็นได้ชัด
ท่ามกลางเหล่าขุนนางน้อยใหญ่นับร้อย เหล่าทหารกล้าและข้าราชการบริวารนับ
พัน รวมถึงราชโองการแต่งตั้งตำแหน่งสองเฮาที่รอคอยการประกาศ ต่อให้
นางมีปีกบินหรือตายลงตรงหน้า ตำแหน่งสองเฮาก็ย่อมตกเป็นของนางอย่าง
แน่นอน!

ตัวอย่าง

หนึ่ง

นางเอกในนิยายหรือซีรีส์ที่เดินทางข้ามกาลเวลาจากยุคปัจจุบันมาสู่ออดีต ล้วนเป็นบุคคลที่มีความสามารถประกอบวิชาชีพอันน่าทึ่ง ไม่ว่าจะเป็นหน่วยรบพิเศษ ตำรวจสากล แพทย์ผ่าตัดฝีมือดี นักแสดงชื่อดัง จนได้ใช้วิชาความรู้ที่เรียนรู้จากอนาคตมาสร้างชื่อและความได้เปรียบเหนือชั้นกว่าคนทั่วไป รวมถึงก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งที่ครอบครองอำนาจสูงส่งของฝ่ายใน ตั้งแต่ฮ่องเฮา พระสนม พระชายาในท่านอ๋อง ตลอดจนฮูหยินเอกของมหาเสนาบดี หรือฮูหยินใหญ่ท่านแม่ทัพ

แต่ตัวนางนั้นเป็นประชากรในโลกอนาคตที่ธรรมดาสามัญอย่างยิ่ง เพราะเพิ่งเรียนจบคณะบริหารธุรกิจระดับมหาวิทยาลัยไม่นาน ก็เจอเคราะห์กรรมครั้งใหญ่ต้องสังเวยชีวิตไปในอุบัติเหตุรถยนต์ทั้งที่ชีวิตเพิ่งเริ่มต้น แต่เพราะเป็นลูกคนเดียวที่บิดามารดาไม่อยู่บนโลกแล้ว อย่างน้อยจึงหมดห่วง

โผล่เลยจึงลืมหูลืมตาตื่นขึ้นมาอยู่ในร่างเด็กน้อยวัยสี่ขวบที่ป่วยหนักจนเสียชีวิตไปแล้วก็สุดจะรู้!

หลังจากนั้นทุกคนล้วนเรียกนางว่า ‘ป๊อหลิน’ คุณหนูตระกูลไป ผู้รอดพ้นจากความตายและฟื้นตัวกลับมาแข็งแรงได้อย่างปาฏิหาริย์ แต่พี่ชาย

ฝ่าเผด็จของนาง ไปสู่เหวินกลับไม่ใช่คดีเช่นนั้น เมื่อท่านหมดทำได้เพียงประทับ
ประคองร่างกายที่อ่อนแอแต่กำเนิดของเด็กชายไว้ได้เท่านั้น

ความโชคดีย่างที่สดุของนางเมื่อข้ามเวลามามีอยู่สองอย่างคือ หนึ่งได้
หลงข้ามเวลามาอยู่ในยุคของฮ่องเต้เหินหย่งฉี แม้นยามนี้ก็ยังพระเยาว์และ
ต้องใช้เวลามากกว่าจะทรงรวบรวมอำนาจได้เบ็ดเสร็จ แต่จากวิชา
ประวัติศาสตร์ที่จำได้คร่าวๆ ว่ายุคสมัยของพระองค์นั้นถือเป็นยุครุ่งเรืองที่สุด
ยุคหนึ่งของจีน ด้วยฮ่องเต้มีพระปรีชาชาญมากความสามารถ จนได้รับการ
บันทึกว่าเป็นกษัตริย์นักปฏิรูปผู้ยิ่งใหญ่ ทรงนำพาบ้านเมืองก้าวสู่ยุคทอง
ประชากรราษฎรเป็นสุข แผ่นดินสงบสันติ แผ่นดินทองที่รออยู่ยามร่างนี้เติบโต
ขึ้นจึงน่าเฝ้าคอยไม่น้อย

โชคอย่างที่สองก็คือ การได้มาอยู่ในร่างของคุณหนูไปผู้มิบิดามารดา
เป็นที่เคารพรักเห็นอกคนทั่วไป บิดาของนาง...ไปจิ้นผาน อดีตเคยเป็นแม่ทัพ
มากฝีมือ และเพราะยึดมั่นสละชีพ ก็ขอปกป้องราชวงศ์จนชีพการไปหนึ่งข้าง
อดีตฮ่องเต้จึงพระราชทานป๋ายสรรเสริญตระกูลไปในฐานะตระกูลผู้ภักดี และ
แต่งตั้งไปจิ้นผานเป็นเจ้าเมืองจินฟง แม้จะเป็นเมืองเล็กๆ ใกล้ชายแดน แต่ก็
จุดยุทธศาสตร์สำคัญที่ต้องคอยจับตามอง และเป็นผลพลอยได้ทำให้ตระกูล
ไปไม่ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับวังวนการเมืองภายในราชสำนัก ที่ต้องเจอกับการ
เปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในอนาคตอันใกล้

ในขณะที่ช่วงเหมยอิง ภรรยาเพียงหนึ่งเดียวของไปจิ้นผานนั้นเป็นสตรี
ที่เพียบพร้อมทั้งรูปโฉมและคุณสมบัติ มาจากตระกูลพ่อค้าชาชื่อดัง ทั้งสอง
รักมั่นยึดหลักผัวเดียวเมียเดียวในการครองเรือน ตระกูลไปจึงมีเพียงคุณชาย
ใหญ่ไปจิ้นเหอ ทายาทของตระกูล หลายปีผ่านไปก็ดำเนินรอยตามบิดาในอดีต
และเริ่มสร้างชื่อให้ตระกูลหลังจากได้แสดงความสามารถหลายต่อหลายครั้ง
จนขึ้นเป็นแม่ทัพหนุ่มที่อายุน้อยที่สุด

ทว่าผู้คนในเมืองจินฟงต่างเห็นว่าตระกูลไปนั้นอภัพเรื่องบุตรธิดา
ลำดับต่อมาอย่างยิ่ง เมื่อคุณหนูกับคุณชายรอง แผลงหกล้มกรที่ท่านเจ้าเมือง

เผือกอย ซึ่งเกิดหลังคุณชายใหญ่หลายปี เกิดมาก็มีสุขภาพอ่อนแอ เกิดป่วยหนักตอนอายุไม่ถึงสิบขวบ ท่านหมอลึงกลับเฝ้าว่าคุณหนูไปหากเตโชโตขึ้นอาจไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากยารักษามากมายที่ร่างกายต้องเผชิญ ในขณะที่คุณชายรองเองคงมีอายุได้ไม่ยืนยาวนัก

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา หลังจากท่านหมอลึงหาชีวิตบุตรธิดาฝ่าฝืนของไ้จิ้นผานไว้ได้ ไ้ปลู่หลินก็สามารถฟื้นฟูร่างกายกลับมาเติบโตแข็งแรง ไ้จิ้นผานกับการบวชจึงไม่สนใจคำเล่าลือใดๆ ภายนอก ต่างตั้งใจเลี้ยงดูบุตรธิดาทั้งสามด้วยความรักอย่างเต็มกำลัง และอบรมสั่งสอนโดยไม่มีแบ่งแยกเพศ

ใครจะคาดคิดว่าหลังคุณหนูไปพ้นจากความตายจะสามารถฟื้นฟูร่างกายจนแข็งแรง เรียกร้องจะมีภรรยาทุกข์กับบิดา และขอเรียนรู้การค้าขายกับมารดาซึ่งพบว่าบุตรสาวมีพรสวรรค์ด้านนี้เป็นอย่างยิ่ง

ไ้ปลู่หลินเล็งเห็นว่าร่างกายที่ตนได้มานี้ แม้จะคงตามทุกสัดส่วน ทว่าเมื่อเติบโตขึ้นคงยากจะออกเรือนได้ โดยเฉพาะในโลกที่คุณค่าของสตรีอยู่กับการให้กำเนิดบุตร และเพราะเป็นดวงวิญญาณของผู้มาจากอนาคต แม้จะเติบโตในโลกอดีตอีกครั้ง ทว่าหัวใจกลับไม่อาจยอมรับคำนิยามสามภรรยา สี่อนุของบุรุษในยุคนี้ได้

เมื่อตนไม่สามารถมีบุตร และไม่อาจยินยอมให้ผู้เป็นสามีมีภรรยาคนอื่นได้ ย่อมต้องมองหาหนทางรอดด้วยวิธีอื่น

ไ้ปลู่หลินผู้ได้มีโอกาสใช้ชีวิตอีกครั้ง เมื่อเติบโตขึ้นจึงแต่งกายเป็นบุรุษ ยามออกนอกจวน ผู้คนในเมืองจินฟงต่างรู้จักนางในฐานะไ้ปลู่เหวิน คุณชายรองตระกูลไ้ ผู้มีใบหน้าหล่อเหลา รูปร่างสูงสง่า แม้จะดูอบอุ่นเกินบุรุษไปบ้าง แต่ผู้คนล้วนคิดว่าเป็นเพราะร่างกายไม่แข็งแรงมาตั้งแต่กำเนิด ในขณะที่คุณหนูไ้ นั้นร่างกายอ่อนแอเกินกว่าจะออกมาจากจวนได้ แทบทุกวันจะมีท่านหมอลึงพาออกจวนเข้าเมืองไม่ได้ขาด

แม้ว่าบุตรสาวของไ้จิ้นผานจะได้รับการกล่าวขานว่างามลุ่มเมือง อีกทั้งมีความสามารถ ทว่าเพราะร่างกายที่อ่อนแอและอาจไม่สามารถให้กำเนิดบุตร

เมื่อถึงวัยออกเรือนจึงไม่มีใครกล้ามาลู่ขอมากนัก แต่ครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่ง...

เสียงเอะอะจากภายนอกดังขึ้น ทำให้ร่างหนุ่มน้อยที่ก้มหน้าก้มตาตรวจ

ยอดขายและบัญชีรายรับรายจ่ายอยู่บนชั้นสองของร้านฉิงชวน ร้านค้าชื่อดัง
ขมวดคิวก่อนจะเงยหน้าขึ้น

“ข้างนอกเกิดเรื่องอะไรขึ้น” เสียงที่เอื่อยถามกังวานใสแจ่มเช่นสตรี

สาวใช้ข้างกายจึงเดินไปที่ริมหน้าต่าง มองกลุ่มคนที่กำลังมุงดูขบวน
หาบสีแดงซึ่งถูกหามมาตามถนนใหญ่อย่างเอิกเกริก คล้ายขบวนลู่ขอของผู้มี
ยศศักดิ์ ลี้จูหันหลังกลับเพื่อรายงานคุณหนูของตน แต่ก็ชักกว่าหลังจู่ที่วัง
กระหืดกระหอบขึ้นมาขึ้นบน

“แม่แล้วขอรับคุณหนู คนของจวนอ๋องเงินแพ้ยลือส่งแม่ลือมาหาบาท
คุณหนูตระกูลไปเป็นอนุขอรับ” ชื่อเป่าผู้เป็นหลังจู่ที่คุณหนูไปไว้วางใจและ
มอบหมายให้ดูแลร้านค้าในเครือทั้งหมดของฉิงชวนกล่าวเสียงกระหืดกระหอบ
ลืมนึกถึงคำที่ต้องเรียกขานยามอยู่นอกจวน

เสียงตบโต๊ะดังปัง ทำให้ทั้งลี้จูและชื่อเป่าสะดุ้งตกใจ มองดวงตาคู่สวย
วาววับของผู้เป็นนาย

ใครบ้างจะเดาไม่ออกว่าอ๋องชั่วผู้นั้นต้องการอะไร เมื่อหลายวันก่อน
ได้ข่าวว่าอ๋องหนุ่มไปถูกตาต้องใจบุตรสาวขุนนางชั้นสองผู้หนึ่งเข้า จึงต้องการ
ลู่ขอมาเป็นพระชายารอง ทว่าสตรีนางนั้นกลับบอกว่ามีชายในดวงใจอยู่แล้ว
ก็คือแม่ทัพเป่จิ้นเหอ สร้างความโกรธแค้นให้เงินแพ้ยลือที่ชิงชิงพี่ใหญ่ของนาง
อยู่ก่อนแล้ว จึงคิดแก้แค้นด้วยการมาลู่ขอห้องสาวอีกฝ่ายไปเป็นอนุ

หลายปีมานี้ไป่ลู่หลินใช้ชื่อคุณชายรองก่อร่างสร้างกลุ่มการค้าฉิงชวน
ที่ประกอบการค้าทั้งแพรพรรณ เครื่องหอม เครื่องประดับ และเครื่องประทีป
โคม โชคดีสินค้าที่ออกมาล้วนเป็นที่ต้องการของผู้มีฐานะและราชสำนัก ด้วย
ความสามารถและความพากเพียรบากบั่นของไป่ลู่หลิน ไม่นานการค้าเล็กๆ
ก็เติบโตขึ้นจนสร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำมหาศาล จนตระกูลไป่กลายเป็น

ตระกูลที่ร่ำรวยติดอันดับความรวยไปกับการมีชื่อเสียงในเรื่องความมั่งคั่ง

แต่เพราะบิดาเป็นเพียงขุนนางระดับล่าง เงินเพียงลือจึ่งคิดหลบหลู่ตระกูลไปด้วยการล่อลวงบุตรสาวเพียงคนเดียวไปเป็นอนุ ทุกอย่างก็เพียงเพื่อยั่วโมโหพี่ใหญ่ของนางเท่านั้นเอง

แม้เงินเพียงลือจะเป็นอ่องที่ดูไร้ความสามารถ แต่อาศัยว่าเป็นบุตรชายคนเดียวของท่านอ่องเงินเหยียนจวิน ผู้มีศักดิ์เป็นพระปิตุลาของฮ่องเต้ และเคยดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการในช่วงสามปีแรกที่ฮ่องเต้ขึ้นครองราชย์ ถึงท่านอ่องเงินเหยียนจวินจะสิ้นไปกว่าสองปีแล้ว แต่คุณความดีที่สั่งสมมาก็ยังทำให้ฮ่องเต้เลือกที่จะปิดตาข้างหนึ่ง มองข้ามเรื่องชั่วช้าที่เงินเพียงลือก่อขึ้น ตราบเท่าที่อีกฝ่ายไม่ได้ก่อเรื่องเดือดร้อนใหญ่โต ซึ่งไม่รู้เมื่อไรความมอดมทนของฮ่องเต้จะสิ้นสุดลงเสียที นางจะได้ไม่ต้องมาปวดหัวอยู่แบบนี้

สตรีในชุดบุรุษชุดลูกขึ้น ดวงหน้าผุดผาดเผยความงามเกินชายทั่วไป แม้จะสามารถเลียนแบบอาภักดิ์ของบุรุษได้โดยไม่ผิดเพี้ยน อีกทั้งวรยุทธ์ที่ฝึกฝนมาร่วมสิบปี แม้ไม่เยี่ยมยุทธ์ แต่ก็ช่วยเสริมสร้างความงามสง่าและองอาจไม่น้อย มองผ่านๆ ก็อาจเชื่อได้โดยทันทีว่าคนตรงหน้าคือคุณชายเจ้าสำอางจากตระกูลขุนนางผู้หนึ่ง และสำหรับผู้คนในเมืองจินฟงที่พบเห็นหญิงสาวในฐานะคุณชายของผู้ดูแลกิจการของฉิงชวน ล้วนมองข้ามใบหน้าที่ยังงดงามเกินบุรุษไปนานแล้ว และเห็นเพียงคุณชายหน้าหยกคนหนึ่งเท่านั้น

ไปลู่หลินสยดัดพัดประจำตัวคลี่ออก ก่อนจะออกเดินไปยังจวนเจ้าเมือง ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากร้านฉิงชวนไม่ไกลนัก โดยมีสี่สาวใช้คนสนิทก้าวตามไปด้วย ใบหน้าร้อนใจ กว่าเจ้าผัวผู้คนเข้าไปยังจวนด้านในได้ การพูดคุยก็เริ่มต้นไปแล้ว

ไปจิ้นผานกับผู้เป็นมารยากำลังต้อนรับเจ้าอ่องซั่วอยู่ด้านในด้วยใบหน้าผืนทน จนนางเกรงว่าบิดาที่เป็นคนตรงลัทธิชื่อจะทนไม่ไหว และชักหน้าเจ้าคนลอยหน้าลอยตาผู้กล้ามาล่อลวงบุตรสาวสุดที่รักไปเป็นอนุ ต่อให้เป็นตำแหน่งพระชายาเอก ท่านเจ้าเมืองก็ไม่คิดจะยกบุตรสาวให้คนอย่างเงินเพียงลือ ซึ่ง

อีกฝ่ายก็ราวกับไม่รู้ว่ไปจั้นเหอไม่อยู่ในจวน และต่อให้รู้ข่าวในยามนี้ก็คงเดินทางกลับมาไม่ทัน เพราะแม่ทัพไปเพิ่งได้รับราชโองการลับให้ออกเดินทางไปยังเมืองหลวงเมื่อเช้านี้เอง

ว่าแต่เงินเพยลือรู้เรื่องนี้ได้อย่างไร

“การระห่ำน้อง” ไปลู่หลินที่กลับมาถึงจวนเอ่ยขึ้น อย่างไรธรรมชาติเยี่ยงนี้ก็ต้องปฏิบัติ

สีหน้าหึงยโสของแขกสูงศักดิ์ผู้ไม่ได้รับเชิญหันมามองหนุ่มน้อยที่เพิ่งมาถึงจวน คุณชายรองตระกุกไป ท่วงท่างามสง่า ดูนิ่งสงบ ต่างจากท่าที่เย่อหยิ่งจองหองของไปจั้นเหอ

‘ดูแล้วน่าจะจัดการได้ไม่ยาก’ อ้องหนุ่มคิด

ไปลู่หลินเดินไปนั่ง ขณะแม่ลือชักแม่น้ำทั้งห้าพรรณนาคุณงามความดีของชายสูงศักดิ์ตรงหน้า ที่ไม่รู้สรรหาเรื่องเท็จใดมาพูด จนกระทั่งกล่าวจบจึงรอฟังคำตอบรับจากท่านเจ้าเมืองและสุหิณ

‘เป็นแค่ขุนนางตัวเล็กๆ คงไม่กล้าปฏิเสธเชื้อพระวงศ์กระมัง’ แม่ลือคิด ยอมรับว่าตอนแรกที่เข้ามา ตนยังหวาดหวั่นต่อคุณชายใหญ่ผู้เป็นแม่ทัพ ขวัญกล้าผู้คำนึงถึงความถูกต้องมากกว่าเห็นแก่หน้าผู้ใด โชคดีนักที่อีกฝ่ายไม่อยู่ หญิงวัยกลางคนลอบถอนใจ

ทว่าคนที่เอ่ยขึ้นกลับเป็นคุณชายรอง “เป็นบุญของน้องเล็กที่จะได้เป็นอนุภรรยาของท่านอ้อง”

เงินเพยลือมีสีหน้าพองออกพอใจ ก่อนเสียงทอดถอนใจของหนุ่มน้อยจะดังตามมา

“แต่น่าเสียดาย”

คนเพิ่งจะพอใจหันขวับไปจ้องคนพูดตาเขม็ง ว่าตกลงมันยังงั้นแน่

“ท่านอ้องคงไม่ทราบ น้องเล็กเคยป่วยหนักครั้งยังเด็กเกือบเอาชีวิตไม่รอด จึงได้ตั้งจิตอธิษฐานต่อพระโพธิสัตว์ว่าชั่วชีวิตจะไม่ออกเรือน จะคอยอยู่ปรนนิบัติท่านพ่อท่านแม่ ไม่คิดสมรส นอกจากผู้ที่จะมาเป็นสามีจะสามารถ

ปฏิบัติตามเงื่อนไขได้สามข้อ” คุณชายรองตระกุกไปเอ่ยอย่างแสนเสียดาย

“ว่าไป” แยกผู้สูงศักดิ์กัดฟันกล่าวเสียงห้วน ดูเจ้าหนุ่มน้อยตรงหน้า จะไม่คิดยกน้องสาวให้ตนง่าย ๆ ดังคาด

“หนึ่ง...ต้องแต่งงานเป็นภรรยาเอก ไม่รังเกียจที่นางอาจไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้ และนับจากแต่งงานเป็นภรรยา ห้ามผู้เป็นสามีแต่งภรรยาหรือ อนุอื่นได้อีก สอง...อำนาจและทรัพย์สินทั้งหมดของสามีต้องแบ่งออกเป็นของ นางครึ่งหนึ่ง สาม...เพื่อแสดงความจริงใจที่มีให้ ผู้จะมาเป็นสามีของนางจะต้อง ปูพรมแดงรับเจ้าสาวไปทั่วถนนหนทางในเมืองจินฟง จึงจะสามารถเริ่มพิธี แต่งงานได้”

“เงื่อนไขบ้าบออะไร! น้องสาวของเจ้าเสียสติไปแล้วหรือไร ข้าไม่รังเกียจ ที่นางไม่อาจมีลูกได้ก็ดีแค่ไหน การมีหลายภรรยามากอนุล้วนเป็นเรื่องธรรมดา ของบุรุษ จะต้องแต่งงานเป็นภรรยาเอกนับเป็นเรื่องไร้เหตุผล ข้าไม่เชื่อหรือ กว่าหากไม่ทำตามเงื่อนไขไม่ว่าข้อใด ยืนยันรับนางเป็นอนุ จะทำให้พระโอรสธิดา ทวงวิญญานของนางคืนไปจริงๆ” อ๋องเฉินเพยส่อตัวตื้นอย่างหัวเสีย อย่า คิดว่าเขาไม่รู้เท่าทันแผนการนี้ ต่อให้ไปลู่หลินเกิดตายไปจริงๆ เขาก็แค่แต่ง อนุใหม่จะเดือดร้อนเรื่องอะไร

เสียงจู้ปากดังขึ้น ก่อนรอยยิ้มหม่นเศร้าของคุณชายรองจะปรากฏ

“ท่านอ๋องพูดผิดไปแล้ว ดวงวิญญานที่พระโอรสธิดาจะนำไปไม่ใช่ดวง วิญญานของนาง แต่เป็นของท่าน ผู้จะมาเป็นสามีของนางต่างหาก ท่านอ๋อง คงเคยได้ยินเรื่องของบุตรชายคนโตของท่านเสนาบดีกรมโยธาบ้างกระมัง ที่ อยู่ๆ คนในจวนก็เริ่มล้มป่วยและตายเพิ่มทีละคน ตั้งแต่เข้ารับใช้ระดับล่าง อนุภรรยา จนมาถึงสุหทัยใหญ่และบุตรที่ยังเล็กนัก ไม่นานหลังจากนั้นบุตรชาย คนโตก็สิ้นชีวิตลงในที่สุด”

ชนของเฉินเพยส่อลูกขึ้น ใครบ้างไม่เคยได้ยินเรื่องประหลาดที่เกิดขึ้น เพราะแทบจะกลายเป็นการตายล้างจวนเลยทีเดียว แม้แต่ข้าราชการสำนักยังส่ง คนไปตรวจสอบที่มาที่ไป สุดท้ายก็ยังไม่ได้ข้อสรุป

คุณชายรองตระกูลไปทอดถอนใจและทำท่าอึดอัดไม่อยากเอ่ยปาก “หลายวันก่อนที่คนรับใช้ระดับล่างในจวนนั้นจะเริ่มเจ็บป่วย ท่านเสนาบดีกรมโยธาได้เอ่ยปากขอลูกลินไปแต่งตั้งเป็นกรรการองให้แก่บุตรชายคนโต พี่ใหญ่ก็ได้ปฏิเสธและเล่าถึงเงื่อนไขดังกล่าวออกไป ไม่คิดว่าอีกฝ่ายจะไม่ยอมเชื่อ ยังตั้งต้นส่งของหมั้นมาที่จวนในหลายวันถัดมา และอย่างที่ท่านอ่องทรงทราบ โทษของการผิดคำสาบานจึงได้เริ่มต้นขึ้น”

นางนี้ขึ้นได้ว่าเมื่อต้นปีนี้เอง ที่บุตรชายคนโตของท่านเสนาบดีกรมโยธาคิดอยากแต่งงานรกรารองจากตระกูลพ่อค้าเพื่อมาช่วยบริหารงานการค้าที่เพิ่งเริ่มต้น จึงหมายตาไปลูกลินบุตรสาวตระกูลไปผู้ภักดี น้องสาวแม่ทัพอนาคตไกล ซึ่งมีมารดามาจากตระกูลฝั่งพ่อค้า ที่มีความสำเร็จของกิจการ จึงชวนเป็นเครื่องการันตีความสามารถทางด้านการค้าของคนในตระกูลได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นต่อให้ไปจิ้นผ่านปฏิเสธทางตรงหรือทางอ้อมอย่างไร อีกฝ่ายก็ยังยืนยันคำเดิมหนักแน่น โชคดีที่หลังวันส่งของหมั้น อยู่ดีๆ คนรับใช้ในจวนคุณชายใหญ่ก็เริ่มล้มป่วยและเสียชีวิต หลังจากนั้นคนในจวนตั้งแต่บ่าวระดับล่างไปจนถึงเจ้านายก็เริ่มล้มป่วยกระทั่งเสียชีวิตลง จะว่าเป็นโรคติดต่อก็ได้ คนนอกจวนที่ใกล้ชิดกลับไม่ได้รับผลกระทบ

นางเคยได้ยินพี่ใหญ่สันนิษฐานว่าสาเหตุอาจเกิดจากการถูกยาพิษ แต่จะเป็นฝีมือใครก็สุดจะคาดเดา เมื่อฝ่ายสืบสวนไม่สามารถค้นหาหลักฐานได้ ส่วนคนที่คาดเดาเหตุผลที่แท้จริงออกย้อมเก็บเป็นความลับ นางจึงขอใช้ประโยชน์จากเรื่องนี้เสียเลย

“ไม่...จริง ก็แค่เรื่องบังเอิญเท่านั้น” เฉินเพยสือปฏิเสธอย่างวางมาด ทั้งที่ใบหน้าซีดขาว เหงื่อกาฬเริ่มแตกพลั๊ก

คุณชายรองลุกขึ้นยืน สองมือประสานพร้อมรอยยิ้มกว้างยินดี “ถ้าเช่นนั้น อีกสามวันก็เชิญท่านอ่องส่งของหมั้นมาสู่ขอได้เลย ใครกันจะปฏิเสธ เขยขั้วญ้อย่างท่านอ่องได้ พี่ใหญ่รู้เข้าจะต้องยินดีเป็นอย่างยิ่ง น้องเล็กจะได้

เป็นฝั่งเป็นฝา คำสาป...เอ่อ...คำสาบานนี้จะต้องไม่เกิดขึ้นอีกครั้งอย่างแน่นอน”

ท่านอ๋องพูดไม่ออกบอกไม่ถูก ขณะแม่สื่อสังเกตเห็นหน้าคนว่าอย่าง
ระแวงระวังพร้อมทั้งระยะห่าง ด้วยเกรงคำสาปแช่งนั้นจะลามมาติดตนด้วย

เงินเพยสื่อแม่ริมฝีปากไม่กล่าวรับคำ เพราะเขาไม่มีทางเอาชีวิตสูงค่า
ของตนมาเสี่ยงแลกกับอนุคนเดียวหรือก ชายหนุ่มจึงจลาจลเรียกแม่สื่อเสียง
หัวนอยอย่างเสียหน้า

“กลับ!” แล้วเขาก็ผุดลุกขึ้นเดินออกไปทางประตูจวนราวกับมีไฟลนก้น
โดยมีแม่สื่อก้าวตามพร้อมเรียกคนขนของกลับอย่างไม่รอช้า

หลังจากนั้นเสียงหัวเราะหวานใสดังขึ้นอย่างกั่นไม่อยู่ ท่ามกลาง
สายตาอิดหนาระอาใจของท่านเจ้าเมืองกับสุหยิน

“หากท่านอ๋องไม่หลงเชื่อคำสาบานที่เจ้าตั้งขึ้นมา เจ้าจะอย่างไร”
มารดากล่าวพลางค้อนควัก

“โอ ท่านแม่ ถึงวันนี้เขาจะไม่ปักใจเชื่อ แต่จวนอ๋องมีคนพำนักอยู่ตั้ง
มากมาย ทั้งข้ารับใช้ ไหนจะอนุอีกนับไม่ถ้วน ข้าไม่เชื่อหรือกว่าทั้งจวนจะไร้
คนปวยแม่แต่คนเดียว ทุกครั้งที่เขาเห็นว่ามิใคร่ในจวนแสดงอาการเจ็บปวย
แม่เพียงน้อยนิด คงไม่วยต้องหยุดคิดถึงคำสาปที่อาจเกิดขึ้น อีกทั้งเขายัง
เป็นคนขี้ขาด ไม่ได้มีใจรักใคร่ใคร่จริงนอกจากตัวเอง หรือต่อให้ไม่เป็นไป
ดังคาด แล้วท่านอ๋องเกิดยังตั้งต้นจะสู้ขอข้าเป็นอนุอีก ข้านี้แหละจะช่วยทำให้
คำสาปนั้นบังเกิดผลเอง อาจจะเริ่มจากอาการเจ็บปวยเล็กๆ น้อยๆ ของคน
ในจวนอ๋องก่อน เป็นอย่างไรละท่านแม่”

“เจ้านี่นะ ที่นี้คงไม่มีใครคิดสู้ขอเจ้าอีกแล้ว ลู่หลิน” สุหยินไม่กล่าวเสียง
พุ่นใจระคนหวงใย พลางทบทวนหลังสามีที่กล้าหลุดเสียงหัวเราะอย่างให้ท้าย
บุตรสาว แม้มายืนในใจจะเห็นด้วยกับบุตรสาวว่าไม่ได้แต่งงานก็ยิ่งดีกว่าต้องไป
เป็นอนุใคร่ โดยเฉพาะคนอย่างเงินเพยสื่อ

ทว่าปัญหาหนึ่งพึงจะผ่านไป อีกปัญหาก็วิ่งไล่กวาดตามมาติดๆ เมื่อ
เสียงประกาศราชโองการดังขึ้นที่หน้าจวนเจ้าเมือง

“ตระกูลไปรับราชโองการ!”

ไปจีนผานมีสีหน้าประหลาดใจ ทว่าไม่รอช้าที่จะนำหน้าภรรยาและบุตรสาวไปคุกเข่าลงที่ลานกว้างทางเข้าจวน ก่อนผู้ถือสาสน์จะประกาศราชโองการ

“เนื่องจากเผ่าเหว่หนีวีจิวละเมิดสัญญาที่มีมาช้านาน ไม่ส่งเครื่องบรรณาการเข้าวังหลวงตามข้อตกลงที่ให้ไว้ อีกทั้งยังหาญกล้าจับตัวสุหยินและบุตรสาวแม่ทัพนายกองหลายคนเป็นตัวประกัน ผ่าบาทมีพระบัญชาให้คุณชายตระกูลไปเร่งเดินทางไปสมทบกับกำลังพลที่ชายแดน เพื่อวางแผนร่วมกับแม่ทัพนายกองแนวหน้าซึ่งตัวประกันทั้งหมดกลับมาโดยปลอดภัย”

การมีราชโองการเร่งด่วนนั้นไม่แปลก คุณชายตระกูลไปย่อมหมายถึงไปจีนเหอผู้ดำรงตำแหน่งแม่ทัพในปัจจุบัน แต่สิ่งที่คนในตระกูลต่างงุนงงก็คือ หากราชโองการฉบับนี้เป็นของจริง แล้วราชโองการลับเมื่อเช้าที่เรียกตัวไปจีนเหอไปเมืองหลวงอย่างกะทันหันนั้นคืออะไร

หรือว่าจะมีคนกล้าปลอมแปลงราชโองการ

ไปลู่หลินเหลือบมองไปเบื้องหลังผู้ประกาศราชโองการแล้วมึนปากเข้าหากันแน่น เมื่อเห็นเงินเพยล้อมองพวกตนด้วยสีหน้าส่ายใจ เรื่องที่อีกฝ่ายน่าจะรู้ว่าพีใหญ่ต้องเร่งออกเดินทางไปแล้วเขาตอบเหมาะสมจนเกินไป นั่นจะต้องเป็นเพราะอ๋องผู้น้อยอยู่เบื้องหลังราชโองการลับปลอมเมื่อคืนเป็นแน่

ดวงตาคู่สวยพลันเจิดจ้าขึ้น ที่แท้เรื่องสู่ขอคุณหนูตระกูลไปก็เป็นเพียงข้ออ้าง การจะได้เห็นไปจีนเหอไม่สามารถปฏิบัติตามราชโองการที่มีพระบัญชาต่างหากที่ถือเป็นการแก้แค้นอย่างแท้จริง เมื่ออ๋องได้มีรับสั่งให้ไปจีนเหอมาประจำการที่บ้านเกิด เพื่อรอรับพระบัญชาแก้ไขปัญหาวุ่นวายที่เกิดขึ้นในชายแดน ยามนี้ราชโองการมาถึงแล้ว แต่คนรับกลับไม่อยู่

หญิงสาวกอดฟันเข้าหากันแน่น พีใหญ่คงไม่พ้นต้องโทษขัดพระบัญชา ก่อนจะหยุดครุ่นคิดแล้วตัดสินใจกล่าวโพล่งขึ้นมา

“ข้าหน้อยไปลู่เหว่ิน คุณชายรองตระกูลไปรับพระบัญชา”

พอกองผู้ประกาศราชโองการได้ยินดังนั้นก็ขมวดคิ้ว แต่สุดท้ายก็